

14. dec. 1972

FAKTA

Dato:

14. dec. 1972

Sidetæl:

Notes 72-73 bd 6 s. 16-20

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

is confusion, because the
Universal is beyond time,
and individuality is with-
-in time. There lies the
confusion.

H. DAMIAN.

Paris

14-12-72.

Uden at være blind
for et menneske, som alt
andret, direkte og indirekte
påvirkes og involveres i
sociale og politiske om-
-stændig heder, må jeg se,
of mere at, for mig person-
-ligt mytter det i lokalet at ville
i medtage en politisk

social holdning direkte
i hvad jeg prøver at gøre. De
forskellige problemer som psi-
-su længe del er mig nær-
-ligt, for mindre bliver brist
til formål af politisk eller
social art som jeg er med-
-stander af.
Det ville i en vis værdi politisk-
-sociale ideer, og som kan i
selv produktions processen vil
være politisk for mig, men
på prøvelsen er det kunst
på som kan på og i en loka-
-landet. Det er den menneske-
-riske problematik på be-
-stændigt mig med og hvordan
en social eller politisk.
Det er klart at jeg som
andret menneske har et for-
-hold og en stilling hogn til

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

disse spørgsmål vil man al-
ville blande dem ne sammen
med den kunstneriske vil-
-i det vil, for mig, var en
form for krigsbr.
Den kunstneriske virksom-
-hed er for mig (og var
det) langt mere et skyldet
for de fleste kunstnere) an-
træn ~~er~~ egoistisk affære,
nogle som er dybt vil-
-bedsstillende for mig at
beskæftige mig med, men
også nogle som ikke
vil læse nogen særlig værdi
for om verden. Jeg har ikke
nogen frang til det, der ikke
na at verden kan ændres
eller forbedres gennem kunst-
-sten. Jeg har ikke noget
bruds håb til verden, det

eneste jeg måske, men også kun
måske kan give enkelte andre
man elsker og en følelse af, ja
til bedststillende lige værdi, ja
-hed, som jeg søger under ar-
-bejdet. Hvis jeg har fornem-
-melser af det hele til
andre, så er det aldrig en
personlig, men det enkelte
man næste vil i, netop id.
og min kunst er og kan
jog ikke være social eller
politisk.
Hver gang jeg har forsøgt at
være det for private blev
fulsk, fordi jeg har prøvet at
forstå den overvældende værdi-
-løse holdning jeg for ma-
-turan turon har til kunst-
-st. det forholder sig sådan
kun jeg jo hese ud af mu-

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- næne på de kunstnere der
opnåede årene her kunnet
just holde min interesse:
Marcel Duchamp, Piet
Mondrian, Malevich, Seurat,
Ch. Huybke, Braucusi, Van-
-Gogh, Francis Picabia,
Ad Reinhardt, Kurt Schwit-
-z, Barnett Newman, o.s.v.
Det er jo en kants opning
at de kunstnere man
føler sig knyttet til er
dem der repræsenterer
egen skaber som man må
veller mindre ~~en~~ ~~basist~~
selv er i besiddelse af
(selv om det med samme op-
tænksomhed vil føle det, at
man beundrer dem der
besidder hvad man selv
savner) - under alle om-

-standig heder fortæller sådanne
litteratur for hvidt noget om
hvem man selv er.
Når jeg har målet så meget
opnåede årene i med æstetik
og formalisme (og med god
grund i den betydelige
hvormed man anvender disse
begreber) så har det nok
føle sig frem mest ved en
egen skaber, hvor mig selv
jeg har be kæmpet - matematik-
-is foretages.
Det har jeg opdaget med
stor tydelig hvid under arbej-
-det med Poul Høst min la-
-opne. Til trods for at jeg
har gjort mig valdsomme
ansøgninger for at undgå
det æstetisk-formelle er det
den bliver op hvid uden min
med vilken - det er der si m-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- held kon fordi det er en del
af mig. Hvis det endte
oppe er ligesom mig held
er underfulde disse op-
- skriver har jo mistet en-
- hver i sig selv, at hvor en-
- middel bare for hold til
moden til.
Heller i ikke jo en upåvirket
af tidens i dit hoved med
Manskens ringe berøring-
- Hade med at skrive helt-
- Helt om røde, heller i ikke
jo kun endge, at se og
jo mange den mit som i dag
skiller kunsten fra den gyl-
- rige til vælske man, som
jo held realistisk på det
d. v. s. ud fra mig selv og
den realitet som det re-
- ttes an har så berøre det
mig, ~~at~~ dybest set ikke
vel muligt. Dels synes jo som
sagt i ikke at det jo har
at sige har så voldsom
stor betydning, at det
spiller nogen rolle om det
er ja eller om det er kon-
- proffes med det, dels
til den voldsom opning af
så godt som ingen i det
- som sig for det om røde
jo arbejder i neten for ikke
jo mig til at holde op.
Det synes sigte for mig
er at det er det eneste
som i sig selv mig og kon
give mig en eller anden be-
- røringssplade med livet.
Så den er signe men det er
held i sig selv og i opom-
- bare man det kon i ikke
af dem er oppe og mig at
af jorden at det er disse

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Såmment punkter man har og
altså dem man må indlæg-
ge ved sig.

Paris 75-12-72

og de sidste par
dage har jeg været i det
høimod og jeg i Art Inter-
national og Art Nettes har
delt og billeder om Oubliés
og de kooning og den slæg.
Når jeg så den rigtig for
drikt med mig i den ene
form for formalsk kunst-
kritik og jeg altid ved
at kvaales over den gamle
spidsfindig hude indvendig
sukkeliketer - ja ren modens.
Ja kan ikke, selv med
den mest positive indstilt-

-ling, når jeg støder tilsammen
tro at det er hvad dem-
-sten det jeg sig om.

Og så er det jeg fylder direkte
afsky ved at beskæftige
mig med materialet og det
form og farve og hele på billed-
-jøl. Ja kan ikke tro at
det om råde man bekyper
billed kunst og lig med
begge det malerkunst, man
at den re alone og som
siddet af dette om råde, og
de deler.
Og end mig en gang den hke
og præget mødet og: er det
ikke muligt at producere
billed kunst, som one og
alone er kunst - man ikke
maleri eller malerkunst?